

วันเสาร์ที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542

น่านมี

เรื่อง “กบเลือกนาย” เป็นภาวะใหม่

กบเลือกนาย

ของอาจารย์จุฬาฯ จริงหรือ?

ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันนี้มีเรื่องฮอตที่น่าสนใจอยู่สองเรื่องด้วยกัน

เรื่องแรกคือ การสรรหาเพื่อเลือกอธิการบดีคนใหม่ต่อจาก ศ.ดร.เทียนฉาย กีระนันท์

เรื่องที่สอง คือ การขออนอกนอกระบบราชการของจุฬาฯ อันเป็นเรื่องที่กำลังเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง

ทั้งสองเรื่องนี้แหละครับคือที่มาของความยุ่งยากทั้งหลาย ซึ่งกำลังเกิดในจุฬาฯ มีความคิดไปคนละทางสองทาง

วันนี้ผมมีเรื่องจากกลุ่มอาจารย์จุฬาฯ ผู้รักความเป็นธรรม เขียนเรื่อง กบเลือกนาย ภาวะใหม่แห่งอาจารย์จุฬาฯ

ผมอยากให้ช่วยกันอ่านด้วยการเปิดใจกว้าง ๆ แล้วใครที่ไม่เห็นด้วยตามจดหมายนี้เขียนมาได้นะครับ ผมยินดีเป็นสื่อกลางเอาข้อมูลที่ถูกต้องสองทางมาเปรียบเทียบให้ชาวจุฬาฯ วันนี้เพื่อการใช้วิจารณ์ญาณอันถูกต้องต่อไป

วิษณุ ร้อยแก้ว

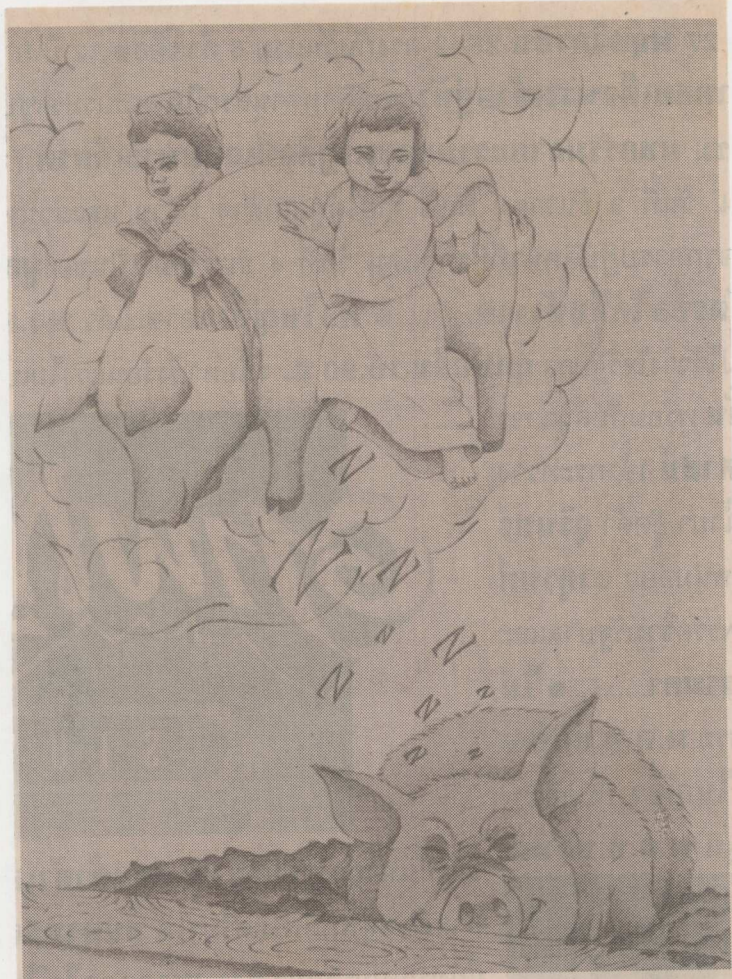
กบเลือกนาย : ภาวะใหม่แห่งอาจารย์จุฬาฯ

กระบวนการสรรหาอธิการบดีได้เริ่มขึ้นแล้ว แต่กระแสการต่อต้าน ศ.ดร.เทียนฉาย กีระนันท์ อธิการบดี จุฬาฯ ได้ถูกจัดวางอย่างเป็นระบบมาอย่างต่อเนื่องนับปี จากความร่วมมือของนายกสโมสราจารย์และอดีตประธานสภาคณาจารย์ ผู้ออกหักจากความมุ่งมั่นปรารถนาตำแหน่งบริหารต่าง ๆ แล้วไม่ได้ตามคาด ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งถูกเมินจากผู้บริหารและกระบวนการสรรหาคณบดีภายในจุฬาฯ ทุกอย่างพุ่งเป้าไปยังอธิการบดี แม้นายกสโมสราจารย์ จุฬาฯ ผู้เป็นผู้แทนคณาจารย์จุฬาฯ ซึ่งนั่งในสภามหาวิทยาลัยจะได้เสนอความคิดเห็นซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับของกรรมการสภามหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง จนเป็นที่เอือมระอากับความตื้อรันไรเหตุผล ไร้สติปัญญาของนายกสโมสราจารย์จุฬาฯ ผู้นี้ก็ตาม

กิจกรรมสำคัญของนายกสโมสราจารย์จุฬาฯ คือการออกล่ำรายซื้อขึ้นทุลเกล้าฯ ถวายฎีกาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อันอาจจะคายเบื้องพระยุคลบาทได้ ท่ามกลางเสียงคัดค้านของอาจารย์ผู้ใหญ่ซึ่งไม่เห็นด้วย และออกโรงตักเตือนให้รำลึกถึงสถานะที่นายกสโมสราจารย์ดำรงอยู่ ความร่วมมือของนายกสโมสราจารย์จุฬาฯ กับสภาคณาจารย์นั้นเกี่ยวพันยึดโยงกันอย่างเหนียวแน่น ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยซึ่งผลักดันการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ทั้ง 2 คนนี้เป็นกรรมการอยู่ ไม่ว่าจะเป็นกรรมการย่อยที่สภาแต่งตั้งหรือชุดใด ๆ แต่เมื่อประชุมเสร็จ การออกมาให้ข่าวข้อมูลกับอาจารย์ ประชาคมทั่วไปมักจะบิดเบือน พูดจริงเป็นเท็จ ก่อให้เกิดความสับสนอยู่เป็นนิจ การออกนอกระบบของจุฬาฯ นั้น ยังมีคณาจารย์ ผู้ไม่ออกเสียงอยู่จำนวนหนึ่ง อาจารย์ผู้มีคุณภาพนั้นกลับมีความรู้สึกว่าการออกนอกระบบหรืออยู่ในระบบราชการนั้นไม่แตกต่างกัน การได้

ดำเนินการทางวิชาการ การวิจัย สอนนิสิต ติดต่อสัมพันธ์กับนิสิต เป็นอย่างดี นับเป็นความสำเร็จในชีวิตแล้ว หากย้อนถึงถ้อยคำของ นายอานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี ที่เคยกล่าวไว้ที่คณะครุศาสตร์เมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า “การไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของอาจารย์จุฬาฯ ก็เช่นเดียวกับทาสที่เขาลดปล่อยแล้ว แต่ยังไม่ยอมไป ยังยึดติดกับโซ่ตรวนไว้ด้วยความเคยชิน เพราะไปไหนไม่ถูก” ...ผู้ไม่ต้องการออกนอกระบบราชการนั้นประการสำคัญคือ กลัวการประเมินผลงาน ซึ่งอาจารย์มีคุณภาพจริงแล้วคงไม่มีใครอยากเอาอาจารย์ออกจากระบบได้ เพียงแต่ผู้ที่ยัง “พ่่อง” อยู่เท่านั้นที่กลัวการประเมิน และอีกบางส่วนที่ยึดติดกับสายสะพาย เหยี่ยวยุตรา สวัสดิการต่าง ๆ ที่จะได้รับ

มีคำถามจากอาจารย์ที่ฝากมายังอาจารย์ด้วยกันว่า ในภาวะที่จุฬาฯ กำลังก้าวไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งต้องการผู้นำที่ทันสมัย เป็นคนดี คนเก่ง คนกล้า ยอมเจ็บตัว หรือคนดี คนเก่ง ยอมประนีประนอม การเป็นผู้นำจุฬาฯ ควรมีตำแหน่งทางวิชาการสูงสุดหรือไม่? เพื่อความเคารพนับถือที่จะเกิดขึ้นในหมู่อาจารย์ในทุกศาสตร์ การนำจุฬาฯ เทียบเคียงกับมหาวิทยาลัยอื่นและระดับนานาชาติ ผู้นำชนิดไหนที่จะนำพาจุฬาฯ ไปสู่จุดหมายที่ต้องการ การออกไปปฏิสัมพันธ์กับนักการเมืองที่ล้าแล้วแต่เสียสละ กระทั่งแถมแม้แต่สำนักงบประมาณ ซึ่งรัฐบาลยังไม่สามารถควบคุมได้นั้น ผู้นำชนิดไหนจึงจะเหมาะ คนยังไม่ทำจึงยังไม่ผิด ไม่

สามารถหาเรื่องมากจนทำให้เสียคนได้ เราชาวจุฬฯ ไม่ต้องการให้
กระแสมาชื่อนำจุฬฯ เราต้องการผู้นำที่จะนำพาจุฬฯลงกรณ์มหา
วิทยาลัยอยู่รอดปลอดภัยอย่างมีศักดิ์ศรี

การหยั่งเสียงของสภาคณาจารย์ที่ผ่านพ้นไปนั้นเป็นเพียงเศษ
เสี้ยวเดียวก็จริง แต่ก็เป็นส่วนสำคัญที่ไม่อาจมองข้ามได้ ผลการหยั่ง
เสียงที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวของนายกลสมุสราจารย์และประธาน
สภาคณาจารย์ซึ่งลาออกเมื่อ 5 พ.ย. 42 เพื่อรอรับการสรรหา แต่เมื่อ
การหยั่งเสียง ครั้งที่ 1 ผลออกมาคำนวณแล้วไม่สามารถสู้ได้จึงเร่ง
หาเสียงให้คณะบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อกัน ศ.ดร.เทียนฉาย กิระ
นันท์ เข้าทำนอง “เข้าไม่ได้ เอ็งก็อย่าได้” ขณะนี้ประชาคมจุฬฯ
ได้แต่ฝากความหวังไว้ที่คณะกรรมการสรรหาที่ประกอบไปด้วย
ศ.นพ.จรัส สุวรรณเวลา เป็นประธาน โดยมีนายกลสมุสราจารย์ ผู้ล่ำ
รายชื่อทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาในหลวง และประธานสภาคณาจารย์รวม
อยู่ด้วยนั้น จะมีความเที่ยงธรรมเพียงพอหรือไม่? ต่อการสรรหา
อธิการบดีจุฬฯ ที่กำลังเป็นกระแสรุนแรงอยู่ในสังคมเวลานี้

สภาจุฬฯ จะใจกว้างพอที่จะเปลี่ยนตัวกรรมการสรรหาบาง
คนที่ทำตัวไม่สมกับการเป็นกรรมการสรรหาหรือไม่?

กระบวนการสรรหามีใช้การเลือกตั้ง คณะกรรมการสรรหา
จึงควรมองถึงความเหมาะสม ปัญหาอุปสรรครอบด้านที่จุฬฯ กำลัง
เผชิญมากกว่า “กระแส” ที่มีบางกลุ่มบางพวกในจุฬฯ สร้างขึ้นเพื่อ
เลือก “นาย” ซึ่งต้องฝากอนาคตของจุฬฯลงกรณ์มหาวิทยาลัยไว้